

Katedra sociální práce FF UK

Posudek na diplomovou práci

Michaely Dudkové

Pěstounské rodiny a kvalita jejich podpory

Teoretická část popisuje pěstounskou péči v České republice, přináší základní poznatky o významu původní rodiny, případně rodiny náhradní v životě dítěte. Jsou popsány některé zahraniční systémy služeb pro pěstouny, které mohou pro podporu pěstounů v ČR představovat inspiraci.

Empirická část práce se soustřeďuje na kvalitu odborné přípravy pěstounů ve dvou krajích (Karlovy Vary a Praha). Kvalitu přípravy hodnotili sami pěstouni. Autorka provedla deset rozhovorů s pěstouny, které shrnula formou citací a parafrází. S oporou v tomto materiálu se pokouší odpovědět na dvě hlavní výzkumné otázky:

Jak pěstouni vnímají podporu ze strany systému doprovázejících organizací?

Jak pěstouni hodnotí svou připravenost na převzetí dítěte do péče po absolvování odborné přípravy?

Kromě toho autorku zajímal rozdíl v kvalitě podpory pěstounů mezi kraji. Tento rozdíl však nezahrnula do formulace hlavních výzkumných otázek, i když by bylo logické to udělat.

Práce je bohužel natolik zatížena velmi neobratným způsobem autorčina vyjadřování, že čtenář ztrácí souvislost, i když se hodně snaží pochopit, co má autorka na mysli. Viz několik pasáží:

„Teoretická část se zpočátku věnuje vymezení pěstounské péče v České republice, která pojednává o změnách, jakými prošla za svou historii a napomáhala tím utvářet tvář dnešní pěstounské péče.“

„Ve druhé části práce se zaměřuji na zkušenosti pracovníků ze zahraničí, které poskytují odlišné služby pro pěstouny. Ty vedou ke zkvalitnění podpory a mohou tak v mnohém inspirovat Českou republiku, která před osmi lety prošla novelizací.“

„O tom, jestli vnímají podporu ze strany doprovázející organizace, zda naplňuje jejich potřeby, budou hodnotit pěstouni na dobu přechodnou a dlouhodobou.“

„To je zapříčiněno, že ve vesničce nesmí matky ani tety mít své partnery. Muži jsou zastoupeni pouze ve vykonávajících profesích, jako je například psycholog, správce nebo pedagog.“

„Pazlarová (2016) ze své praxe říká, že setkávání s biologickými rodiči dítěte, je nejcitlivější bod jejich práci. V přípravě je o tom dostatečně neseznámili...“

„Na nízkou míru připravenosti může mít vliv i skupina, ve které se příprava koná, vzhledem k tomu, že je v Praze větší zájem o osvojení, než o náhradní rodinnou péči, i přestože jsou tyto dva odlišné světy připravovány společně.“

Z tohoto důvodu práci k obhajobě nedoporučuji, a naopak autorce doporučuji, aby provedla úpravu textu do formy srozumitelné spisovné češtiny.

Doc. O. Matoušek

26.5.2021